

jeg svare dertil: Det skal man af forskellige Grunde alligevel ikke. Det, at man nu en Gang har faaet Eksamenkommissionen, er efter min Mening ikke tilstrækkelig Grund til fremdeles at beholde den. De Grunde, jeg har for denne min Anskuelse, skal jeg tillade mig at meddele. For det første tror jeg, at Lærerne ved Seminarierne derved, at de ikke ere med ved den afsluttende Prøve og ikke deltage som Eksaminatorer ved den afsluttende Prøve, komme til at staa vel meget i Skygge, og de trænge af forskellige Grunde til at komme noget frem i Lyset. Der bliver, det synes jeg, ikke kan modtages, noget vist ansvarslost ved en Lærers Arbejde ved en Anstalt som et Seminarium, hvor Undervisningen skal afsluttes med en Eksamen, naar vedkommende Lærer ikke faar noget at gøre med den afsluttende Prøve. Det kan meget let gaa saaledes og er i mange Tilfælde gaaet saaledes, at naar saa en Elev har været oppe til Eksamen, og det er gaaet ham galt, saa har man ikke derved tænkt videre paa Læreren derhjemme, men man har lagt Hovedskylden over paa dette, at det var en fremmed Eksaminator, der eksaminerede. Og ligeledes modsat: Naar det gik rigtig godt, saa har man ogsaa let glemt Læreren derhjemme. I det hele taget ere Lærerne paa Seminarierne fra den Tid af, da de ikke længere have Deltagelse i Eksamen og Eksaminationen, komne til at staa mere i Skygge, end det er sundt for dem, der have med et saa væsentligt og betydeligt Arbejde at gøre som Undervisningen af de vordende Lærere. Jeg skal nævne en anden Grund, og det er den, som kan synes ikke at have nogen videre Betydning, men som jeg nok tror kan faa det i et lille Land som Danmark. Det er en Selvfølge, det maa alle ærede Medlemmer være enige med mig i, at det gælder om at faa som Medlemmer af Eksamenkommissionen virkelig praktisk dygtige Skolemænd, første Klasse Skolemænd, om jeg saa maa sige, men det kan blive noget vanskeligt af den simple Grund, at en Kommune, som har en virkelig dygtig Skolemænd, ikke støtter om at have ham borte fra sig et Hjerdingaar af Arbejdstiden derhjemme. Det har vist sig, maa jeg have Lov at nævne, ved Besættelsen af en af Pladserne i Eksamenkommissionen, at den praktiske Skolemand, man ønskede ind der, kunde ikke komme, fordi den Myndighed, der havde over ham at sige ifølge hans Embedsstilling, ikke vilde tillade det. Derved kan man imidlertid temmelig let komme til at overlade Hvervet til maaste meget fortræffelige Folk, men dog Folk, der ikke have Forstand paa eller ere inde i praktisk Skole-

gerning, og det tror jeg nu er ikke godt. Hvad selve Eksaminationen ved Eksaminerne ved Lærerne angaar sagde det ærede Medlem fra Sønderjød (Højmark), at Eleverne meget let og hurtigt lærte deres Lærers Metode at kende, hvilke Spørgsmaal han stillede samt hvilke Svar han fordrerede og var fornøjet med. Det kan nok være, men for øvrigt lære Eleverne, Seminaristerne, ganske sikkert ogsaa meget hurtigt Eksamenkommissionens Medlemmer og deres Spørgsmaal at kende. Det ærede Medlem fra Odense Amts 6te Valgkreds (Højmark) ryfter paa Hovedet; men det ærede Medlem kan være rolig for, de ere lige saa kloge som Mennefter og lære temmelig hurtigt de forskellige bestemte Spørgsmaal fra Eksamenkommissionens Medlemmer at kende. Det ærede Medlem ryfter fremdeles paa Hovedet, men det bliver nu ved at være en sikker Sag alligevel. Spørg de unge Seminarister, om de ikke have faaet Farten af, at der er adskillige Ting, de kunne vente at skulle svare paa og skulle besvare just paa den og den Maade. Det er uimodsigeligt, det indrømmer jeg, at det samme kunne de lære ved Seminarierne; de kunne altsaa ogsaa ved Examen der svare paa den Maade, som de vide, at Læreren ønsker, og Svaret skal gives paa, men nu er det dog ikke nogen afgjort Sag, at den faste Censur netop er lige saa tilfreds som Eksaminator med det Svar, men naar Eksamenkommissionens Medlem faar det Svar, som han ønsker, saa er ogsaa Eksamenkommissionen tilfreds dermed, for der er Eksaminator vel jagtens den, der har Hovedindflydelsen paa Bedømmelsen og Udfaldet. Jeg vil gerne nævne mig i min Betragtning saa meget som muligt til det ærede Medlem fra Sønderjød, og jeg vil derfor særdeles gerne indrømme de faste Censurer Ret til at gribe ind i Eksaminationen. Jeg samstemmer i den Retning mere med den højtærede Ministers Forslag end med Forandringen i det andet Ting. I § 6 i den højtærede Ministers Forslag staar der nemlig: „Prøven afholdes under Samvirken af Seminariets Lærere og en af Ministeriet bestiftet Censurkommission.“ I Landstingets Affattelse staar der derimod: „Prøven afholdes af Seminariets Lærere under Medvirkning af faste Censurer.“ Jeg har den Opfattelse af det danske Sprog, som det er benyttet her, at Landstingets Affattelse stiller de faste Censurer ligesom lidt afside, hvorimod Ministeriets Forslag stiller Lærere og Censurer ved Ordet „Samvirken“ ganske ens, og derfor holder jeg mere af Ordet „Samvirken“ end af Ordet „Medvirkning“ og kan meget vel gaa til, at de faste Censurer faa Ret til,